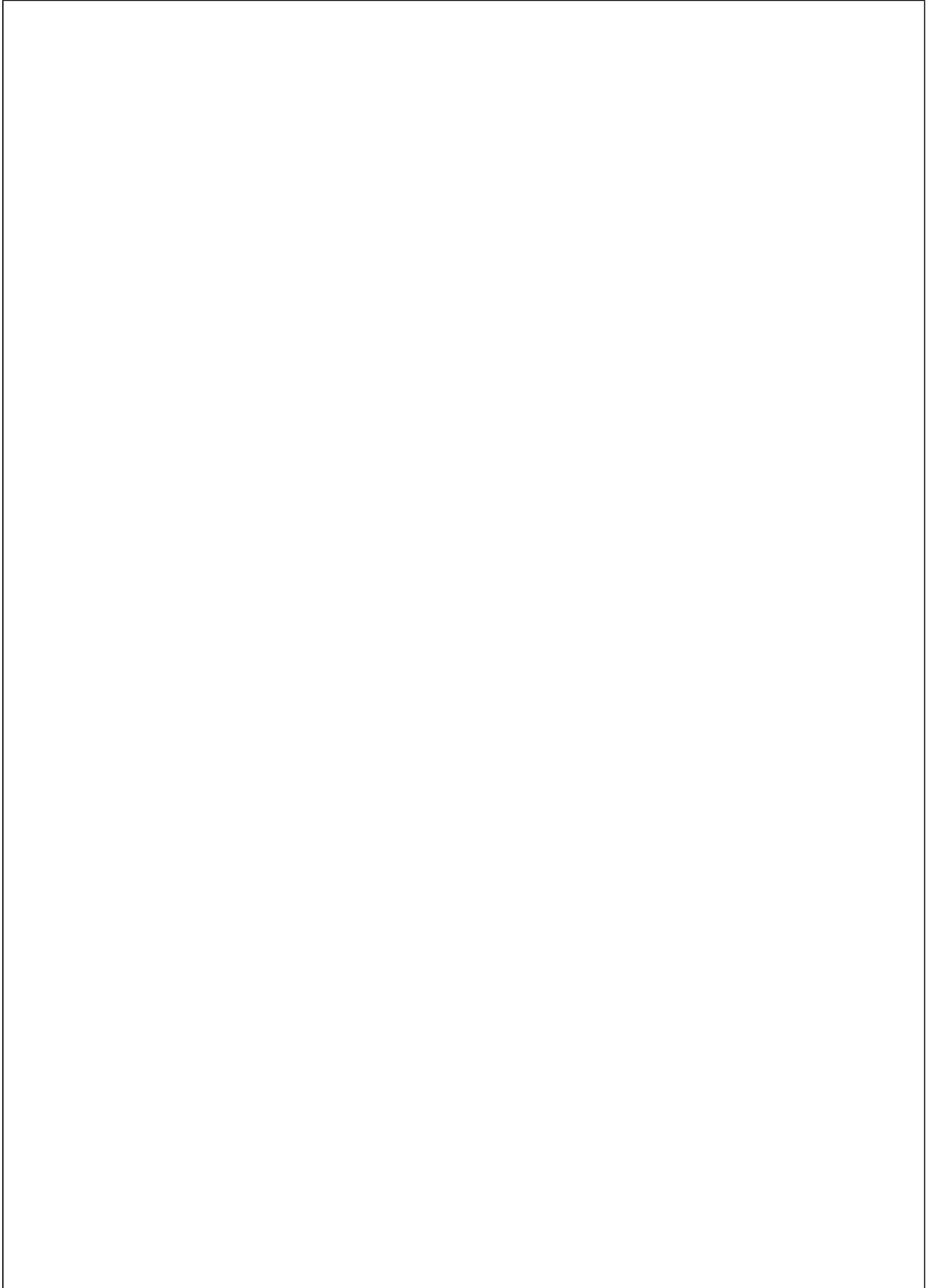

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/193128,Prezes-Instytutu-Pamieci-Narodowej-w-Londynie-29-pazdziernika-2023.html>

28.02.2026, 00:58

[Następny](#)

[Powrót](#)

Prezes Instytutu Pamięci Narodowej w Londynie - 29 października 2023

W Polskim Ośrodku Społeczno-Kulturalnym dr Karol Nawrocki wziął udział w Dniu Edukacji Narodowej organizowanym przez Centrum Dyrektorów i Kadr Zarządzających „Edukator” oraz otworzył wystawę „Londyn żywy”.

29.10.2023

29 października w Sali Malinowej Polskiego Ośrodka Społeczno-Kulturalnego (POSK) w Londynie odbyło się uroczyste spotkanie z okazji Dnia Edukacji Narodowej zorganizowane przez Centrum Dyrektorów i Kadr Zarządzających „Edukator”. Wydarzenie zgromadziło około 50 nauczycieli z polskich szkół sobotnich. Wśród nich byli nie tylko nauczyciele historii, ale również innych dziedzin edukacyjnych.

Podczas spotkania prezes IPN zwrócił uwagę na to, jak ważne w nauczaniu są Nowe Technologie:

Wszystkich oczywiście zachęcamy do czytania naszych książek, do poświęcania uwagi nad projektami sztandarowymi Instytutu Pamięci Narodowej, ale Instytut Pamięci Narodowej myśli także o przyszłości, o świecie wirtualnym. Jak mówią nasze najnowsze badania, przyszłość pamięci historycznej narodu polskiego będzie się rozstrzygać w miejscach pamięci, które wciąż krzyczą prawdą historyczną, takich jak niemieckie obozy koncentracyjne, ale będzie się też rozstrzygać w wirtualnej przestrzeni i musimy to brać pod uwagę.

Dr Karol Nawrocki podziękował również dr. Markowi Laskiewiczowi – prezesowi Polskiego Ośrodka Społeczno-Kulturalnego za zaangażowanie w działanie [Przystanku Historia w Londynie](#).

Bardzo się cieszę, że w Londynie, w Polskim Ośrodku Społeczno-Kulturalnym, działa także Przystanek Historia Instytutu Pamięci Narodowej, a więc miejsce, w którym możecie Państwo na moment się zatrzymać ze swoimi uczniami, aby oddać refleksji naszą wspólną narodową przeszłość, która buduje bezpieczniejszą, jeszcze lepszą przyszłość państwa polskiego i chciałem zapewnić, że będziemy dbali o Przystanek Historia i o środowiska Polonijne w kolejnych latach.

Mamy głęboką świadomość, że naród to nie tylko ci, którzy żyją w granicach państwa polskiego, ale naród to także ci, którzy pozostają poza jego granicami. Co więcej, to ci, którzy byli przed nami, ale to także ci, którzy przyjdą po nas - dodał prezes IPN.

Po przemówieniu odbyła się prezentacja materiałów edukacyjnych IPN „Giganci nauki”, której towarzyszyła krótka prelekcja prowadzona przez Bartosza Januszewskiego z Oddziałowego Biura Edukacji Narodowej w Gdańsku na temat wkładu Polaków w światowe dokonania naukowe.

Wydarzenie uświetnił występ artystyczny polonijnego zespołu dziecięcego „Koziołki”, który zaprezentował pieśni i tańce w tradycyjnych polskich strojach ludowych.

O godzinie 17.00 w Sali Orłów POSK rozpoczęło się wydarzenie organizowane przez Instytut

Pamięci Narodowej – otwarcie wystawy „Londyn żywy”.

Wystawa to 12 pastelowych portretów wybitnych emigracyjnych twórców niezłomnych ze środowiska polskiego wychodźstwa w Wielkiej Brytanii. Wśród przedstawionych postaci odnaleźć można sylwetki Zygmunta Nowakowskiego, Stefanii Zahorskiej, Józefa Mackiewicza czy Mariana Hemara. Każdy z portretów uzupełniony jest opisami dr. Pawła Chojnackiego, pracownika IPN w Krakowie, a jednocześnie pomysłodawcy i opiekuna projektu wystawy. Jej tytuł „Londyn żywy” nawiązuje do serii wydawniczej polskich pisarzy na wychodźstwie, poświęconej klasykom literatury: „Wyspiański żywy”, „Norwid żywy”, „Conrad”, „Sienkiewicz”, „Kraśiński”. Ów żywy Londyn to miejsce symboliczne i realne, gdzie od lat 40. po 90. XX wieku, rozwija się, poza zasięgiem zniszczeń i manipulacji bolszewickiego walca, twórczość Polski – nadal Walczącej, pole zmagających emigrantów strzelających do komunistów ze swych celnych piór.

Wystawę otworzył prezes IPN, który zaznaczył, z jakim wyzwaniem mierzyła się autorka Barbara Kaczmarowska-Hamilton.

Jeśli weźmiemy pod uwagę, że w ciągu 100 lat XX wieku Polska i Polacy tylko niewiele ponad 30 lat pozostawali wolni, najpierw idąc do niepodległości w roku 1918, wychodząc z zaborów, po roku 39, tracąc swoją niepodległość na przynajmniej pięć dekad, to zobaczymy, z jaką materią Pani Barbara musiała się mierzyć, przygotowując tę wystawę. Wybrać tych, którzy walczyli z systemem komunistycznym w żywym Londynie, z tych wszystkich, którzy po roku 1945 musieli zostać wygnani z Polski komunistycznej, to już jest wielkie zadanie.

W wydarzeniach udział wzięli m.in. ambasador Luksemburga Georges Friden, konsul Ambasady RP w Londynie Tomasz Balcerowski, dyrektor Biblioteki Polskiej w Londynie dr Dobrosława Platt, zastępca dyrektora Oddziału IPN w Krakowie oraz opiekun naukowy wystawy dr Michał Wenklar.

Barbara Kaczmarowska-Hamilton

Artystka urodziła się w Sopocie. W 1972 r. uzyskała dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Studiowała także w Accademia di Belle Arti w Wenecji i Rzymie, a swe prace wystawiała m.in. w The Royal Society of Portrait Painters w Londynie, Palazzo Nazionale w Rzymie oraz w warszawskiej Zachęcie. Jej ulubioną techniką malarską jest pastel. Powołała i współprzewodniczy The Portrait Foundation. To organizacja charytatywna stawiająca sobie za cel rozbudzanie talentów twórczych u dzieci.

Sportretowała wielu członków brytyjskiej rodziny królewskiej. Pozowali jej: Królowa Matka, księżniczka Anna, księżniczka Kentu Aleksandra, książę Kentu Edward, książę Kentu Michał, a także premierzy Margaret Thatcher i Boris Johnson czy też Alberto Moravia, Margaux i Jack Hemingway, astronauta Buzz Aldrin i Jan Paweł II. Dla uczczenia platynowego jubileuszu królowej Elżbiety II, w maju 2022 r., w zamku Windsor namalowała ostatni portret monarchini, która zmarła 8 września.

Artystka od połowy lat 70. XX wieku mieszka w Wielkiej Brytanii. Spod jej ręki wyszły portrety znanych postaci emigracji: prezydentów RP Edwarda Raczyńskiego i Ryszarda Kaczorowskiego,

gen. Klemensa Rudnickiego, Stanisława Balińskiego, Feliksa Konarskiego „Ref-Rena”, jak i Andrzeja Panufnika, Feliksa Topolskiego, Leszka Kołakowskiego, Normana Daviesa, Jana Chodakowskiego czy Sue Ryder. Obrazy autorstwa Barbary Kaczmarowskiej-Hamilton – przedstawiające aktorki i gwiazdy estrady: Irenę Anders, Władę Majewską, Irenę Delmar i Rulę Lenską – wiszą na ścianach „Ogniska”, najbardziej prestiżowego polskiego klubu w Londynie.

Przeczytaj artykuły „Londyn żywy” – niezłomni emigranci strzelający z piór:

[Lajkonik na wygnaniu czyli Zygmunt Nowakowski](#)

[Adam Pragier. Czas przeszły dokonany](#)

[Puszka Pandory czyli Stefania Zahorska](#)

[Silva rerum czyli Mieczysław Grydzewski](#)

[Okna zatkałe szmatami czyli Józef Mackiewicz](#)

[Martwe zwierciadło czyli Barbara Toporska](#)

[Róża i marmur czyli Jan Lechoń](#)

Posłuchaj:

[Londyn żywy. Emigracyjne portrety Barbary Kaczmarowskiej-Hamilton – dyskusja o wystawie](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Relacja